

[Langsted.]

Indtil vi når så vidt, er det nødvendigt at forske videre, således at vi opnår en så varieret energiforsyning som muligt, stort set belært af oliekrisen. Vi skal, som der står i redegørelsen, satse på kraft-varmeforsyning, på at el og varme følges ad. Vi skal, som det også er nævnt, satse på geotermisk energi. Vandkraft har vi ikke så meget af her i landet, men vi nyder godt af den, når den kommer fra Sverige. Vi skal satse på gas også fra Nordsøen. Vi skal satse på vind- og solenergi, og først og fremmest skal vi i det lange løb satse på kernekraften, i første omgang som uran, som der dog også er knaphed på, i det lange løb, som jeg nævnte før, på fusionskraften.

Alt dette er vi nødt til at satse på for at forebygge et sammenbrud af vores energiforsyning, noget, som i givet fald ville få katastrofale følger for vores samfund.

Man kunne også sige, at det, vi diskuterer, egentlig også er noget andet end råenergi. Jeg vil nævne et eksempel, som ligger helt uden for debatten, men dog hører til i denne forbindelse. Man skal tænke på, at når man for bare et halvt hundrede år siden høstede på marken, gik der en bondemand bag ved en plov med heste – ikke når han høstede, så gik han bagved en tærsker – men altså man brugte hesteforspand. Da brugte man ikke ret megen energi. Vores landbrugsudvikling er gået videre. Vi høster meget mere gennem vores landbrug, også det animalske landbrug, får meget større udbytte. Alt dette beror faktisk på udnyttelsen af den primære energi, udnyttelsen af gødningsstoffer, udnyttelsen af traktorer, udnyttelsen af benzinen, som bruges til traktorer osv. Det er alt sammen ting, hvor vi bruger af den primære energi. Dette er forudsætningen for den udvikling, vi er kommet i, og det er igen forudsætningen for en fremtidig udvikling, at vi faktisk må frem til et højenergisamfund. Det er en basis for ikke alene vores egen fremtidige vækst, men også for udviklingslandenes fremgang, at vi stadig kan hjælpe dem frem på den bedst mulige måde, og derigennem er det nødvendigt for os at nå til det, jeg netop karakteriserede som et højenergisamfund.

CD betragter energipolitikken også som et grundlæggende instrument i en industripolitik, fordi den vil bidrage til øget værditilvækst, altså øget velstand i samfundet og øget beskæftigelse i samfundet.

Her vil jeg gøre en lille kritisk bemærkning til redegørelsen, for jeg synes, den nærmest går ind for et lavenergisamfund, eller som handelsministeren kaldte det for et par år siden i nogle kronikker i Politikken, nulvæksten. Jeg skal dertil sige, at det, vi mindst af alt går ind for hos os, er nulvækstsamfundet.

På den anden side er det klart, at vi skal gå ind for besparelser, således som der også står, navnlig i byggesektoren. Det er vel noget karakteristisk, som er kommet ind i vores byggeproduktion, at vi satser på at isolere bedre og bedre og derigennem under alle omstændigheder, ikke alene som det er sket i det nyeste bygningsreglement, men fra femår til femår er kommet ind på at isolere bedre og bedre for derigennem trods alt at spare mere på den primære energi, som bruges til boligopvarmning og meget andet. Jeg kender forholdet, for jeg har selv isoleret mit hus. Jeg ved, hvad man sparer ved det.

Jeg skal slutte med at sige, at vort land er måske nok lille i den store sammenhæng med hensyn til, hvor meget energi man bruger. USA har jo været nævnt, og Carters tale har været nævnt i flere tilfælde. Vi kan være med til at vise et eksempel på, hvordan man kan spare på energien, men stadig væk skal vi ikke spare på energien for enhver pris. Vi skal ikke imod et nulvækstsamfund, vi skal mod et stadig udviklende og mod et bedre samfund.

Jeg skal her nævne et afsnit af redegørelsen, hvor der står om energirådet, som tvivler på, at de opsatte besparelsesmål er realistiske, ikke af tekniske grunde, da besparelserne hviler på traditionel teknologi, men fordi man tvivler på, at den nødvendige lovgivning er politisk gennemførlig. Jeg vil dertil sige, at hvis den nødvendige lovgivning er realistisk, hvis den nødvendige lovgivning også går ud på udvikling af realistiske energikilder, så skal det ikke skorte på samarbejdsvilje fra vores side.

Gert Petersen (SF):

Jeg siger tak for redegørelsen, selv om jeg egentlig nok kunne savne noget af det, som netop den foregående taler, hr. Langsted, vist følte at der var for meget af – jeg synes nu ikke, der er ret meget af det – nemlig nogle af de meget interessante betragtninger, som ministeren har gjort gældende ved forskellige lejligheder omkring hele vækstproblematikken, altså ligesom har draget vækstproblematikken ind som baggrund eller som del af den energipoli-